

Размишљања ученика 8. разреда

У животу свако доживи безброј успона и падова. Никада не можемо знати шта ће нам донети дан, а шта ноћ. Зато би требало да научимо да оно што имамо и да оно што је наше ценимо и волимо. Никада не бисмо смели понижавати друге због онога што им судбина није могла приуштити, јер се лако може догодити да се и ми нађемо у истом положају.

Теодора Карајков, 8.а

„У ђутању је сигурност.“ Тако најчешће нико неће бити понижен, ни повређен, али не би требало увек ођутати.

Теодора Карајков, 8.а

Понекад је најбоље затворити уста и ђутати, ни реч не изговорити јер ће се истина увек сама открити.

Антонија Маријановић, 8.а

Има различитих људи на овом свету, похлепних, безобразних, безосећајних, али увек ће се наћи и добар човек.

Оља Туркаљ, 8.а

„Љубав је све, баш све!“

14. фебруара 2018. организовали смо у школи књижевни сусрет „У име љубави“. Програм је био сачињен од прича о првим љубавним порукама, о легендама грчке и римске митологије, о светом Валентину и светом Трифуну,... Ученици старијих разреда говорили су стихове, певали и свирали гитару, а млађи су извели игроказ, рецитовали, плесали и певали.

HRCKOV MASKENBAL

„Hrckov maskenbal“ je manifestacija koja okuplja djecu iz Vojvodine koja pohađaju nastavu na hrvatskom jeziku i/ili izučavaju izbornu nastavu Hrvatski jezik sa elementima nacionalne kulture. Ove godine smo tradicionalno i mi bili sudionici (učenici I, II, III i IV razreda sa svojim učiteljicama).

Elena Brdar, učiteljica 1.b

ЕКОЛОШКЕ активности

С првим данима пролећа започели смо са еколошким активностима у школи и селу. Обележили смо значајне датуме еколошког и културног календара – Дан поезије и Дан вода. Ученици и наставници наше школе реализовали су неколико активности које су повезале ове догађаје. У холу школе изложена је збирка семена дрвенастих биљака Горњег Подунавља и презентовани начини и значај пошумљавања (ученици 5. разреда са наставницом Миленом Зетовић). На великом одмору 21. марта чланови литерарне секције 5-8. разреда и наставник Бранко Ћурчић говорили су и читали стихове наших и страних песника, тематски разнолике (било је и песама о природи, шуми, реци...). Ученици 4. разреда (учитељица Мирјана Балаж) имали су одељењски ликовни конкурс на тему „Шума - место моје инспирације“. Осликавање тегли мотивима из природе урадили су ученици 3. разреда са учитељицама Иванком и Лидијом.

За обележавање Дана вода (22. март) припремили су нас ученици 2. разреда и учитељице Љиља и Драгана: након радионице на тему „вода као извор живота“, изложили су плакат са илустрацијама и коментарима на ову тему.

23. марта на часу физике (наставник Срђан Плавшић), ученици 8. разреда: Стивен Хокинг „Енергија је свуда око нас“ – прича о научнику.

Традиционално, прикључили смо се међународној акцији „Сат за планету“ симболичним једносатним гашењем светла у школи и едукативним радионицама у свим разредима па нам је школски хол био осликан плакатама на ову тему. Ученици првог разреда, у сарадњи са удружењима грађана „Подунав“ и „Бодрог“ и Месном заједницом, учествовали су у радионици на тему заштите животне средине.

За Дан шума организована је акција пошумљавања-садња багрема, тополе и борова. Саднице је обезбедило ЈП „Војводинашуме“, а учествовали су ученици 5 – 8. разреда и наставница Милена Зетовић.

На еколошком квизу у Загребу од 4. до 6. маја учествовала је четворочлана екипа: Миа Шимунов, Михаел Ибишић, Ива Ковач и Михаела Ибишић са наставником Шимунов Дамиром. Презентација „Ко поштује цвет, поштоваће и свет“ освојила је максималних 30 бодова, а од 5 војвођанских школа учесница, наша школа је предњачила бодовима!

Обележавање Дана планете Земље

У суботу, 21. априла, организована је велика еколошка акција сакупљања смећа по улицама села, у Бачком Моноштору.

Ученици ОШ „22. октобар“ нису ни ове године хтели да пропусте прилику да допринесу уредности свога села, па су вредно и ревносно сакупљали папире, пластичне флаше и лименке, које несавесни мештани бацају по улици. Шездесетак ђака брзо је прелетело улицама села, сакупивши око 20 врећа различитог отпада.

У Моноштору се 22. април – Дан планете Земље обележава различитим еколошким акцијама у којима учествују деца и одрасли.

Циљ обележавања овог еколошког датума је да повећа свест људи о угрожености животне средине, као и да се за њих ангажује што шира јавност, али и упозорење на опасности које прете животу на Земљи, екосистемима и урбаним зонама, услед развоја индустрије, повећане потрошње енергије, глобалног загревања и климатских промена.

Авантура „БОДРОШКИХ ПЧЕЛИЦА“

Чланови школске пчеларске секције са наставником Дамиром имали су занимљиву недељу, 22. априла 2018. Авантура је подразумевала обилазак пчелињака (под „обавезно“!) у друштву Ивице Перишкића и осталих чланова пчеларског моношторског друштва „Пчела“. Затим се пешачило атаром и обишло старо жидовско гробље надомак села. Следио је пут ка каналу Дунав-Тиса –Дунав и до рибњака. Провод и едукација за памћење...

Дан МАТЕРЊЕГ ЈЕЗИКА

21. фебруара 2018.

„Певај... рацки, мађарски, тотски, влашки,
Македонски и лички, преко далеких њива,
И волећу те увек...

Јер се не стидим твог отегнутог говора...”

Одзвањали су поносно ходницима наше школе стихови поеме „Војводина“ Мирослава Антића као најава обележавања Дана матерњег језика.

Након ове поеме, читали су се и говорили текстови на српском и мађарском језику, на шокачком дијалекту хрватског језика и ромском.

СЕМИНАРИ и ПРЕДАВАЊА

Наставници и стручни сарадници наше школе учествовали су ове школске године на неколико **семинара и стручних скупова**:

1. Програм позитивног понашања у школи
 2. Међупредметни приступ настави и учењу и развој компетенција ученика
 3. Савремени теоријски приступ тумачењу књижевноуметничког текста у настави српског језика и књижевности
 4. Примена интерактивних дигиталних уџбеника у настави
 5. Научи да рукујеш мултимедијалним уређајима и подешавањем система
 6. Хрватски стандардни језик и завичајна књижевност
 7. Интердисциплинарни стручни скуп васпитача, учитеља и наставника предметне наставе који изводе наставу на хрватском језику
 8. Адолесцент и специфични стилови контакта у породици
- ...

Надамо се да ће им користити у раду...

ПРЕДАВАЊА, ПРОЈЕКТИ, ИСТРАЖИВАЊА,... У ШКОЛИ

- Одржано је едукативно предавање за девојчице 6.разреда о личној хигијени и нези у пубертету.
- Мај, 2018: Спроводи се истраживање на тему „Постурални статус, физичка активност и исхрана ученика основне школе“ (први и други разред) – носилац пројекта: Факултет спорта и физичког васпитања из Новог Сада
- Партнери смо у пројекту „Родна освешћеност, превенција насиља и дискриминације у школама“ са ОШ „Мирослав Антић“ из Чонопље и ОШ „Братство-јединство“ из Сомбора.

Ученици и наставници школа које су у овом пројекту окупили су се у холу наше школе на изложби отвореној за јавност у децембру 2017.године којој су претходиле креативне радионице (осмислили су их представници Ученичког парламента и наставнице Сања Шарих и Бранкица Ћурчић).

- Ове школске године смо у менторској улози ШОСО „Вук Карацић“ из Сомбора на WWF Академији за природу након успешне пројектне 2016/17. („Горње Подунавље-ризница знања, здравља и разоноде“- наш пројекат)

ENGLISH / DEUTSCH

Наша школа је позвана да по четврти пут учествује као партнер у пројекту Немачко-аустријско културно едукативног центра „Willkommen“ под називом „Знањем кроз Европу“.

Право учешћа имају ученици петих, шестих, седмих и осмих разреда основне школе који уче енглески језик као први страни језик и немачки језик као други страни језик.

Такмичење ће се одржати у нашој школи за ученике наше школе, 19. маја 2018. године.

16 ученика ће се такмичити из познавања једног или оба језика.

Наставнице похваљују не само такмичаре, него и ученике осталих разреда који показују интересовање за енглески и немачки језик и вољу и жељу да уче и говоре ова два европска језика.

Резултати такмичења биће познати крајем маја.

Ивана Ковач, наставница енглеског језика
Ивана Војновић, наставница немачког језика

Питам се, ПИТАМ СЕ

"Питам се, питам се" је полусатна дечија еколошка емисија која обрађује теме везане за природу, заштиту животне средине, понашање у природи, здраву исхрану, здрав живот...

Кроз њу се представљају заштићена природна добра, институције, удружења, фирме које се баве природом и животном средином, основне школе и дечије активности, успеси, размишљања, акције...

Да би сазнали шта је то резерват биосфере и шта је то Академија за природу представници РТВ Војводине и емисије „Питам се, питам се“ отишли су у специјални резерват природе Горње Подунавље Еко – центар „Карапанцу“. Тамо су им ученици другог разреда Основне школе „22. октобар“ из Бачког Моноштора заједно са стручњацима из Војводинашума, Биљаном Латић и Мирославом Вељковићем, помогли да се упознају са новим појмовима, али и

са самим специјалним резерватом.

На питање шта су то резервати биосфере, Биљана нас је све упознала да су то подручја копнених и водених екосистема који су међународно признати од стране UNESCO програма „Човек и биосфера“, који промовише уравнотежен однос човека и природе. Један такав резерват проглашен је у јуну месецу 2017.године код нас. Тај резерват је резерват биосфере Бачко Подунавље. Он према UNESCO програму „Човек и биосфера“ обухвата обалу Дунава и заузима површину неколико општина Апатин, Бач, Сомбор, Бачка Паланка и Озаци, што значи да заузима подручје Северозападне Војводине и у његов састав улазе и два специјална резервата природе, Горње Подунавље и Карађорђево.

На питање шта је то Академија за науку, Биљана Латић је објаснила да је то пројекат у коме су Војводинашуме ментор, а носилац пројекта Основна школа „22. октобар“ из Бачког Моноштора, који има за циљ укључивање што већег броја школа, да би што већи број деце учествовао у њему, а самим тим посетио и упознао се са Горњим Подунављем, а самим тим и сусрео се са свим разноврсностима које се налазе у Горњем Подунављу, што за крајњи циљ има развој еколошке свести код генерација које долазе.

Шта је екологија?

Екологија је дивна појава,
то је врло корисна наука.
Али, почећу од почетка,
и објаснити у неколико ретка.
Прво је природа била чиста,
шума густа а вода бистра,
животиња је било много,
толико много да се само замислити могло.

И тако је природа,
дуго година била лепа,
све док није упознала,
чудну сорту, човека.

Човек је хтео много,
да мења природу, да ради,
али није знао да ће тако,
опасно природу да загади.

Бацао је ђубре свуда,
пуштао дим овуда,
мутио воде бистре,
секао шуме разне
и оне су остале празне.

Сова, јелен и вук,
изгубише свој дом,
и тако настаде лом.

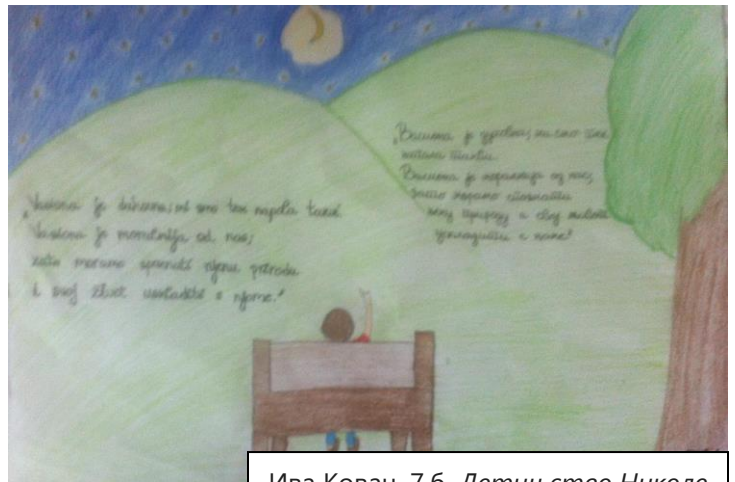
Када је човек,
све то схватио,
одмах се преобратио.

Почео је природу да штити,
воде да бистри, шуме да сади,
такав је човек, шта да се ради.

И шта је екологија,
питате на крају. То
је када природу
покварите зачас, а
онда схватите
колико је мало
остало за вас.

Па се трудите јако,
да поправите природу, макар малко.

Из књиге: „Истраживачи дечјих душа“, аутора Биљане Стојановић, Нови Сад 1997

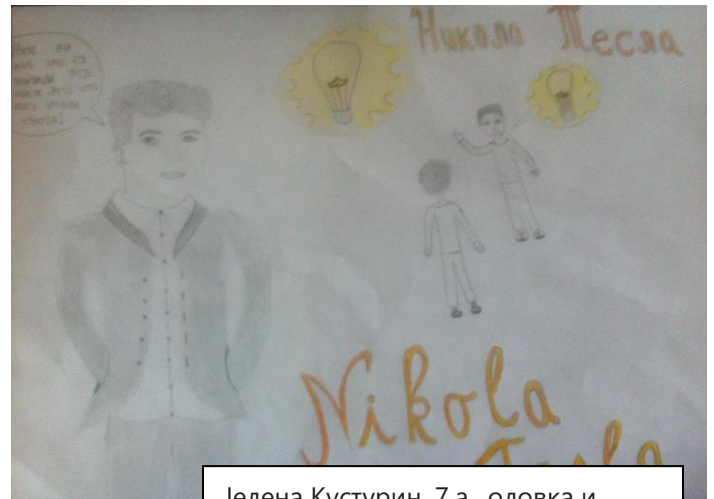
Ива Ковач, 7.6, *Детињство Николе Тесле*, оловка и бојице на папиру

Изложба Никола Тесла – детињство и младост

У склопу наставе ликовне културе, ученици од петог до седмог разреда цртали су радове на тему Никола Тесла – детињство и младост. Кроз рад на задатој теми упознали су се са анегдотама из детињства и младости овог великог научника, као и са његовим мислима кроз цитате. Три најбоља рада према избору наставнице ликовне културе Бранкице Ђурчић су послата на наградни ликовни конкурс који спроводи Удружење војвођанских учитеља из Новог Сада. То су радови Јелене Кустурин из 7.а, Кристине Острогонац и Иве Ковач из 7.б. Сви остали радови изложени су на изложби у ходнику школе, на спрату, између кабинета за географију и ликовну/музичку културу. У постављању изложбе учествовали су ученици 7.б разреда: Јелена Мишковић, Анђела Јанковић, Кристина Острогонац, Божица Оршош и Вања Даражић, као и ученици 8.а разреда: Стефана Мишковић, Тијана Петровић и Антониа Маријановић.

Кристина Острогонац, 7.б, *Детињство Николе Тесле*, комбинована техника

Јелена Кустурин, 7.а., оловка и бојице на папиру

УЧЕНИЦИ ПРЕДСТАВЉАЈУ

Размишљања ученика 8. разреда (наставак)

Никада није прави начин окривити некога по сваку цену, требало би признати кривицу, ако си погрешио. То је храбро и исправно.

Сања Шувак, 8.б

Понекад радим неке лоше ствари и свесна сам тога, али покушавам да то исправим док се још исправити може.

Лако препознам и не волим људе који лажу. Лажу их терају да потисну своје проблеме, не решавају их. То је искривљена стварност.

Клара Ђанић, 8.б

Теодора Ивакић, 7.а,
Тишина, акварел и туш
на папиру

БАКИН ЗАВЕТ

Тако ми колача и торти,
Тако ми плетења и вуница,
Тако ми наочара и певања,
Тако ми кафе и кувања,
Тако ми веза и пекмеза,
Тако ми супе и печења,
Волећу свога унука
највише читавог живота.

Тако ми цвећа у вази,
Тако ми очију и носа,
Тако ми лепих дана,
Тако ми ватре и шпорета,
Тако ми кокошке и јаја,
Тако ми цветнога маја,
Волећу свог унука ја
Све док нам златно сунце сја.

Вељко Рајачић, 3.6

Идемо на вашар!!!

(инспирисано поемом *Вашар у Тополи* Добрице Ерића)

ЛИКОВИ: Ђура, Пера, Милојко, Клемпавко и Пиромир

ЂУРА: Јој, колико је сати?

ПЕРА: Једанаест и пет!

МИЛОЈКО: Ууу, јеее!

КЛЕМПАВКО: Шта ууу *јеее*?

МИЛОЈКО: Данас идемо на вашар!

ЂУРА: Оо, да, заборавио сам!

КЛЕМПАВКО: Колико је једанаест часова?

ЂУРА: Клемпавко, не знаш колико је једанаест часова!?

КЛЕМПАВКО: Не знам.

ЂУРА: Ааааа, не знам ни ја.

ПЕРА: Ахахаха! Не знате колико је једанаест часова!

ЂУРА И КЛЕМПАВКО: Не знамо!

ПЕРО: Аууу, не знам ни ја!

ЂУРА И КЛЕМПАВКО: Ааа, иди у першун!

ПИРОМИР: Око чега се ви свађате?

ЂУРА ПЕРА И КЛЕМПАВКО: Око сата! Не знамо колико је једанаест часова.

ПИРОМИР: Ооо, Боже, па ви не знате колико је једанаест часова!

СВИ У ГЛАС (осим ПИРОМИРА): Да, па не знамо!

ПИРОМИР: Ви очигледно нисте ишли у школе!

СВИ У ГЛАС (осим ПИРОМИРА): Не знамо!

ПИРОМИР (говори тихо): У реду, добро, аууу, не знам ни ја колико је једанаест часова,

боље да ћутим (подиже глас), хајдемо на вашар!

СВИ У ГЛАС: На вашар!

ПИРОМИР: Шта ћете да обучете?

ЂУРА: Ја ћу моје кроскице које смрдууу јер је моја џукела обележила територију.

ПИРОМИР: Смрду ли смрду! А шта ћеш ти обући, Перо?

ПЕРА: Ја ћу обући своје ципеле са цветовима које ми је дала мајка.

ПИРОМИР: У реду. Чекај, где нам је Милојко?

МИЛОЈКО: Ево сам, ево сам, доле у подруму. Тражим ципеле које ћу обући. Ааа, ево су црне лепе ципеле.

ПИРОМИР: Супер! И ја имам такве. Идемооо!

(И тако су они отишли на вашар.)

ПИРОМИР: Јој!

МИЛОЈКО, ЂУРА, ПЕРА И КЕМПАВКО: Шта је било, а?

ПИРОМИР: Па шта ћемо продати?

СВИ У ГЛАС (осим ПИРОМИРА): Јој, дааа!

ПИРОМИР: Ништа. Ти Милојко узми једну гранчицу, а ти Ђуро жиреве, а ти Перо узми ону тамо свињу што преко стоји, а ја ћу мој капут. Је ли договорено?

СВИ У ГЛАС (осим ПИРОМИРА): Договорено!

(И тако су њих петоро продавали ствари. Шта мислите, ко није ништа продао?)

Стефан Лишчевић, 5.6

Борис Плавшић, 2.6

Јелена Балог, 2.6

Ich ...

Ich heiße Emili. Ich bin elf. Ich bin nett.
Ich komme aus Serbien. Ich wohne in Baki Monotor. Baki Monotor liegt bei Sombor.
Ich spreche Serbisch, Deutsch und Englisch.
Meine Mutter heißt Marija. Sie ist vierzig. Mein Vater heißt Ivica. Er ist zweiundfünfzig.
Ich habe eine Schwester. Meine Schwester heißt Adriana. Sie ist fünfzehn. Ich mag
Haustiere. Ich habe einen Hund. Mein Hund heißt Aga.
Ich wohne in der Ive Lole Ribara Straße.

Emili enge 5.a

Mein Dorf

Ich wohne in Bački Monoštor. Bački Monoštor ist in der Nähe von Sombor, im Bezirk Zapadna Bačka.

Monoštor hat etwa 3300 Einwohner. Das Dorf ist umgeben von Bäumen und Wäldern. In der Nähe von Monoštor ist ein Naturreservat. Es heißt Gornje Podunavlje (Obere Donauniederung). In Monoštor gibt es eine Kirche, eine Post, eine Grundschule und einen Kindergarten.

Die Kirche wurde zum Kulturdenkmal von großer Bedeutung erklärt.

Monoštor hat eine große Tradition. Im Dorf organisiert man das Bodrog Fest.

Die Mehrheit der Einwohner sind Schokzen, aber es gibt auch alte ungarischen und serbischen Familien.

Viele Leute im Dorf beschäftigen sich mit der Imkerei und sie haben 2005 die Medaille für die Qualität des Honigs gewonnen.

Andere beschäftigen sich mit dem Züchten von Hunden.

Ich liebe mein kleines Dorf und ich möchte für immer in Monoštor bleiben.

Teodora Karajkov 8.a

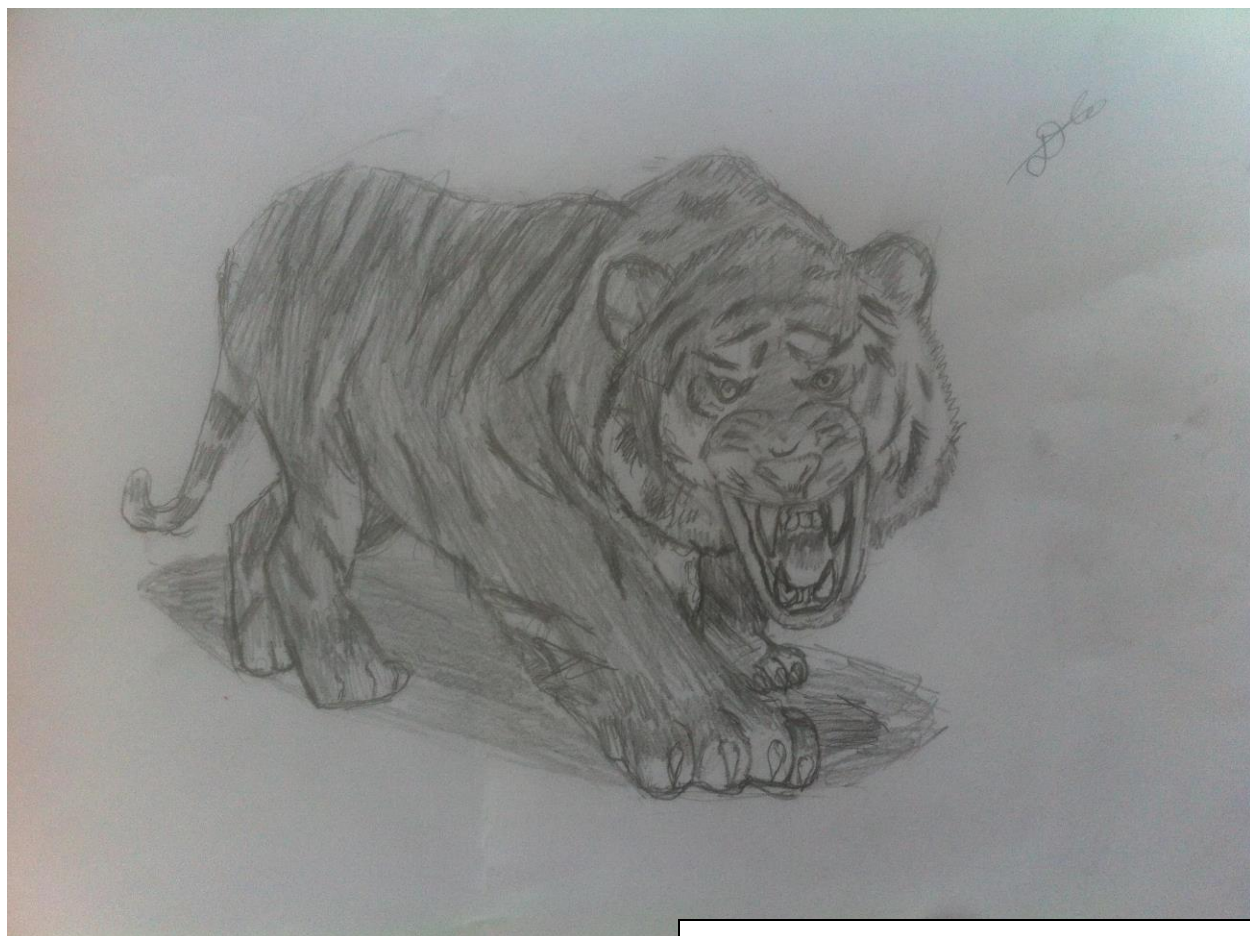

Посматрао сам људе

Сви људи у граду су ми се учинили роботима. Читав дан проводе на послу, на послу раде шта им шефови заповеде, онда одлазе кући, сутра изнова. Данас су сви људи похлепни. Био сам у продавници и видео како продавачица покушава да превари сиромаша за десет динара, то је стварно тужно. Пролазио сам поред кафића испред којег је бескућник свирао за новац; власник кафића га је отерао речима: „Бежи одавде, због тебе нам одлазе муштерије!“ Тај човек је вероватно био скрхан, можда и навикнут на безосећајност, а све за шта је власник био забринут је новац. Данас се, ионако, све врти око новца. По парам се мери вредност човека, а тако не би требало да буде.

Не кажем ја да има и да срећем само лоше људе, има и таквих који ће увек бити ту за тебе, али мислим да се у данашњем свету људи скоро па и не разликују од машина.

Немања Форгић, 7.6

Давид Петровић, 5.6, оловка на папиру

О људима (запис)

Неки људи су спремни да се промене из корена да би у друштву били примећени. То раде због новца, положаја, несигурности. Када дођу у додир са већом количином новца, праве се да знају све. Желе да од обичне тикве постану кондир.

Познајем и ја једну Фему, зове се Дуња. Дуња је живела скромно, није имала много, али је имала довољно. Била је добра, мирна девојчица која је увек била ту ако неке потреба помоћ. Њена породица је уложила све у школовање свог старијег сина. Завршио је факултет, запослио се у доброј фирми. Тада је Дуња почела да се мења. Појављивала се у новим, маркираним стварима, куповала је луксузне парфеме, шминку, говорила да је дошло њено време. Понашала се као да је битнија од свих, као да је „виша класа“. Сликала се стално са напућеним уснама. Имала је своје мишљење о свему, чак и о стварима у које се мало, или нимало не разуме. Имала је нове другарице које су са њом биле из користи. Својим правим пријатељима није желела ни да се јави на улици.

Не љутим се ја на њу, она није лош човек, само жели пажњу која јој очигледно недостаје.

Теодора Ивакић, 7.а

Емили Ченге, 5.а

Аутопортрет

Ова тема ми је баш добро дошла зато што могу да пишем о себи, али и да се забавим.

Дакле, зовем се Никола. Имам пуно другова и другарица. Паметан сам, поштен и добронамеран. Поседујем многе врлине, а само једну ману. Једина мана ми је та што се врло брзо изнервирам, што ће многи моји пријатељи потврдити. Прошле године сам се кандидовао за председника разреда. Цео разред ме је подржао. Када нешто није у реду, кажем како ће бити, дакле, ја одлучујем. Тако испада да сам ја колективни јунак читавог разреда. Веома сам осећајна особа. Када погледам неки филм који има тужан завршетак, одмах почињем да плачем. Али не наглас, наравно. Веома сам забринута особа. Када се неко јако повреди, а ја сам крив, веома се забринем за ту особу. Или када пишемо контролни из било ког предмета осим физичког, ја се забринем. У глави ми се мота то да ли сам добро урадио задатак број четири, или три, или два. Такође, помажем људима. Једног дана, када сам био код мог пријатеља на рођендану, његов комшија је у алкохолисаном стању пао са бицикла. Пришао сам и упитао га да ли је добро, да ли је ударио главу или нешто друго.

Учење ми баш не иде за руком. Али онда се сетим како могу да завршим на улици, без посла, без финансијских средстава, без љубави, да живим у кутији, као просјак. И тако сам себе форсирам да морам да учим како не бих завршио на улици. Јако сам неодлучан. Не могу се одлучити за пса или мачку, за сладолед са две или једном куглом.

Могоа бих да напишем и роман о мом животу и нарави. Али мислим како бих потрошио све листове вежбанке.

Никола Балог, 6.б

Нина Шимунов, 2.6

Лука Маријановић, 2.6

A day I will never forget

I will describe a day in my life that I will never forget.

It was cold and sunny at the same time, in Bački Monoštor. My family and I decided to go on a winter break at Kopaonik. I couldn't wait for us to leave the house. I was so excited that I packed really early. The day came. Everyone was rushing, but we were lucky that we didn't forget anything. We arrived at this beautiful five-star hotel. I enjoyed the food they prepared. When we came, we ate straight away. After beautiful lunch we had, my brother and I went snowboarding. It was so much fun. We had a big snowball fight with my mom and dad. We were all wet and freezing, so we went inside for a cup of hot chocolate. Then it was time for the swimming pool so we went for a swim. It was the best day ever.

I will never forget this day because I spent a lot of time with my family. I hope these memories will stay in my mind forever.

Tijana Petrović 8.a

Веровала сам да сам тај догађај заборавила

Било је то давно, моје другарице и ја одлучиле смо да се састанемо и да идемо у вожњу ролерима.

У вожњи смо биле веома дуго, па смо желеле да идемо на игралиште да се одморимо. На игралишту смо играле жмурке, вије и разне друге игре. Док смо се ми играле, одједном се из жбуна чуо некакав звук, уплашиле смо се и побегле. Након неколико тренутака из тог жбуна је изашло мало куче које је било гладно и жедно. Отишле смо до њега и кад смо виделе његово тужно лице договориле смо се да свака оде својој кући и донесе нешто хране и воде. Једна од мојих другарица је донела и ћебе за малог пса, да би имао на чему да спава. Нас четири смо му све то наместили и онда отишле кући јер је почео да пада мрак.

Мислила сам да сам овај догађај заборавила, то је било јако давно. Чудно, али он ми је и дан-данас у сећању.

Роберта Богатић, 6.а

Кутак у ком се осећам најсигурније

Кутак у ком се осећам најсигурније је орман. Звучи смешно, али то јесте истина.

Орман је мој кутак, идем тамо када сам тужна, забринута или уплашена. Мој орман није велик, а ни мали, он је средње ширине и скоро до плафона. Волим га јер у њему нико не може да ме види да сам уплашена или тужна. У орману има таман простора да станем, чак могу и да лежим. Он је мрке боје. Та тишина у орману и полумрачак ме смирује. Орман се налази у мојој соби. У ствари, волим бити и испод стола, јер памтим многе успомене из доба када сам била мала. Орман, ипак, орман је мој кутак.

Можда је састав кратак, али је орман пун успомена. Свако има свој кутак и не би требало никог да је срамота због тог што му је овај или онај део куће или стана драг.

Рената Ђанић, 5.б

Ученици седмог разреда о панорами (делови ученичких радова)

Панорама из аутобуса

*

Кренула сам из свог села. Док смо пролазили кроз мени познате крајеве, видела сам пса који је шетао поред пута. Када је угледао мачку која је била са друге стране пута, појурио ју је, а она се попела на прво дрво. Насмејала сам се. Када смо изашли из села, возили смо се поред њива. Из земље, црне као ноћ, ницале су биљке које су биле посађене, па је њива била зеленоцрна. Изнад њиве су летеле птице: орлови који су летели у круг, вроне и гаврани који су у једном тренутку у ваздуху, у другом на земљи. Између њива и пута је било високо дрвеће.

Леа Зетовић, 7.6

*

Из вида ми све више измиче наше мирно село. Сада видим простране, златне њиве. Могу видети још пар њива које се зелене због незрелог јечма. Поглед ми одлута високо изнад тих њива, тамо где се налази небеско плаветнило. Плава боја неба ме чини испуњеном и сретном. По небу плове меки, бели облаци који нас прате. Ми смо пребрзи за њих, па они полако заостају за нама. Погледом пратим једну птицу која ми је привукла пажњу због свог грациозног лета. Она лагано облеће око нашег аутобуса.

Ива Ковач, 7.6

*

На излазу из села, код претпоследње улице требало би изаћи из аутобуса и кренути лево, тамо је бајковито. Долазим на пут од калдрме, има још пар кућа и неколико викендица. Увод у лепоту започиње река и острво. Около су бисерни багремови, станишта птица и животиња. Улазим у шуму, зној са чела може да се смрзне од хладовине у шуми. Излазим пренеражен лепотом.

Андреј Штрангар, 7.6

*

Сада поглед опет имам на пут. Пратим беле линије које великом брзином нестају испод нашег аутобуса. Пажњу ми скрећу зраци младог сунца. Изгледа као да ми се смеје. У мом видокругу велики плави мост. Зелена река испод њега лагано тече. У њој видим одраз високог дрвећа. Све је тако смирено. А онда улазимо у град. Свуда је бука и гужва. Људи непрестано јуре на све стране и то и мене чини нестрпљивом и раздраженом. Аутобус се зауставља.

Ива Ковач, 7.6

О Марку Мрњавчевићу

Марко Мрњавчевић (Краљевић) рођен је око 1355, а умро је 17. маја 1395. године. Био је син Вукашина Мрњавчевића и Алене. Имао је три брата: Андријаша, Димитра и Иваниша. Жена му се звала Јелена. Владао је од 1371. до 1395. године. Крунисан је 1371. године за младог краља. У Маричкој бици, 26. септембра 1371. године, убили су Вукашина, а после два месеца умро је и цар Урош. Неодређеног датума, након 1371. године, ушао је у вазални однос са турским султаном. Краљ Марко је владао малим подручјем у западној Македонији. Марко се задужио у манастиру Светог Димитрија, који је изграђен 1376. Марко је погинуо на Ровини 1395. године, борећи се на страни Турске. Марковој браћи, Андријашу и Димитру, Бајазит није дао да наследе његову област. Марко Краљевић се појављује и у многим народним песмама. Јавља се у песмама: Марко Краљевић и Муса Кесеџија, Марко Краљевић и вила, Марко Краљевић укида свадбарину, Марко Краљевић и соко, Марко Краљевић и дванаест Арапа, Девојка надмудрила Марка Краљевића... Најчешће се јавља као храбар и снажан лик. У песмама Марко брани свој народ. У песми Марко Краљевић и Муса Кесеџија, Марко на лукавство и помоћ виле Равијојле побеђује Мусу Кесеџију. Вила Равијојла јавља се у пар песама о Марку Краљевићу. Марко Краљевић је најпознатији средњовековни јунак. Његово понашање је храбрило народ.

Милана Туркаљ, 6.6

Јелена Кустурин, 7.а, Деманђео, оловка на папиру

Тренутак у ком сам живела у бајци

Понекад се застанем и размишљајем о свему, а тек након тога заспим. Сећам се тако једног мог незаборавног сна.

Налазим се у својој соби, спавам. Одједном, улеће Лорис и буди ме. Лорис: „Ива, пробуди се!“ Питам: „Шта је било?“ Одговара: „Пођи за мном!“ Устајем из кревета и крећем за њом. Испред куће нас чека Мила. Све три крећемо према кући у шуми. Тамо нам Лорис прича како је у сну видела вештицу Еми како напада село. Мила и ја смо се насмешиле и одлетеле кући. Не живимо близу једна друге, ишле смо засебно. Чула сам неке звуке, али нисам се обазирала. Наставила сам пут. Однекуд се испред мене створи Еми и њен змај Рудолф. Летим што брже могу, али ме они сустижу. Викала сам не би ли ме неко чуо, али ништа. Осетила сам да не могу да летим, да сам тешка. У једном трену сам почела да падам, а у другом сам била на леђима Рудолфа. Била сам веома уплашена. Одвели су ме у свој замак и ставили поред трона да будем као вешалица за јакне и капе. Лорис и Мила су чуле моје крике и неприметно пратиле змаја. Пред замком су ухватили Милу, а Лорис се спасила. Ушла је у собу где смо биле Мила и ја и ослободила нас. Све три смо отишле у собу код Еми и покушале да је уништимо. Први пут се ништа није десило, као ни други, али трећи пут смо успеле да је претворимо у малу фигуру која никада неће моћи да се ослободи. Рудолфа смо претворили у мачку коју смо пустили да лута. Растали смо се на крају и свако је отишао својим путем. Чујем, неко ме дозива, устајем и будим се.

Схватила сам да је живот у бајци фантастичан, али ипак ми је најлепше у нашем стварном свету. Овде је, ипак, реалност.

Ива Винков, 5.а

Пролеће на ливади

На ливади некој цветној
Када рујна зора руди,
Све постаје лепо, весело,
Природа се из сна буди.

Иза грма мали зека
Своју маму верно чека,
Док се лане као чигра
Са кошутом младом игра.

Сунце се скрilo иза шуме,
Лагано се гаси пролећни дан,
Цвеће још увек лепо мирише
Док ливада тоне у безбрижни сан.

Марко Јовановић, 4.а

Чувајмо природу

У природу када пођеш
Пажљив мораш бити
Јер многе животиње
Свој дом ту ће свити.

Траву немој палити,
Нити гране сећи. Буди
пример другим –
Природу усрећи!

Од настанка света
Планета је знала:
Све лепо што имамо
Природа је дала.

Марко Јовановић, 4.а

Песме са конкурса еколошког часописа за децу „Чувари равнице“ које су објављене у зборнику поезије „Керефеке“.

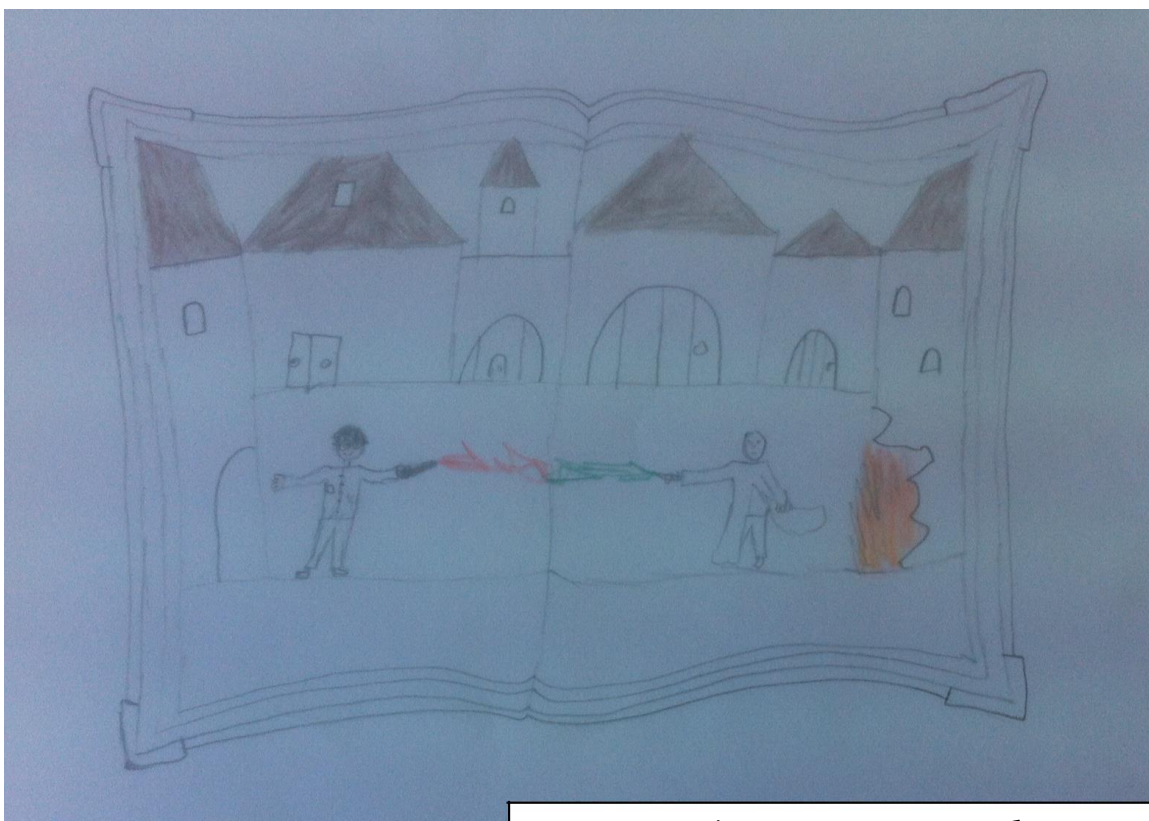
Поглед са прозора

Сви смо бар једном стали крај прозора и посматрали свет око себе.

У животу, људи ретко пронађу време да стану, уживају у природи и веселе се са породицом. Стала сам тако покрај прозора и размишљала. Размишљала сам о животу и гледала друге људе. Свет се променио. Одједном су ме обузела два осећања, туга и бес. Гледајући све те људе који као мали мрави јуре за парама, трче и мисле о једној скроз небитној ствари. Толике породице које су некада биле срећне заједно, сада се распадају. Док сам стајала, годишња доба су се мењала пред мојим очима, лето, па јесен, па зима, пролеће, као да и природа није иста. Човек је својом похлепом и бахатошћу уништио и природу. Данас је све на струју, већину ствари обављају машине. Тај црни дим нам је отерао животиње и уништио природу.

Надам се да ће се једнога дана све то променити и вратити на старо, а такође се надам да ће људи схватити где су погрешили и да ће свет бити боље место.

Оливера Мрвичин, 6.а

Милош Стојшић, 7.а, *Књига*, оловка и бојице на папиру

Мануел Мишковић, 5.6,
оловка на папиру

Мој страх

Један од мојих највећих страхова јесте мрак, тама.

Једном давно, позвана сам на рођендан код другарице. Јако сам се бојала да одем тамо јер је пао мрак. Она је била далеко, а ја сам ишла пешке. Ходала сам полако и гледала посвуда, било је доста људи који су пролазили. Бојала сам се да нешто не искочи, да се нешто не деси. Поред мене је истрчала веверица, а поред олука је била жаба. Уплашила сам се и отрчала до другог ћошка. Од тог места ходала сам полако. Пролазила сам поред једне старе, напуштене куће која је била језива. Стигла сам на рођендан и тамо сам се забавила. После рођендана, вратила сам се назад са другарицом па ми је било лакше и нисам се плашила пустих улица.

Да, мрак јесте страшан, чак и сада, када сам нешто старија, али после таме увек дође светлости и немам се чега бојати.

Силвија Мишковић, 5.а

Утисци са путовања у Сремске Карловце и Нови Сад

Желимо да вам кажемо коју реч о екскурзији петих и шестих разреда. Дан пре екскурзије били смо веома узбуђени. Једва смо чекали да се пробудимо и дођемо испред школе. Аутобус је кренуо у осам часова и киша је престала да пада. Време је било веома топло.

Чим смо стигли, многи су морали у тоалет. Након тога, отишли смо на брод који нас је возио у дунавски рукавац око ког се налази резерват природе Карловачки рит. Природа је веома лепа и има много разноврсних птица. Поред нашег брода прошао је и један војни брод који нам је трубио у знак поздрава. Видели смо и хеликоптер.

После вожње бродом, отишли смо на еколошку радионицу. Истраживали смо ко је то могао да остави толико смећа разбацаног по шуми. Какав је то тип људи који оставља смеће. Ту смо се доста истрошили и срећом брзо отишли у ресторан *Четири лава* на ручак. За ручак смо имали супу, кромпир и месо. После јела, дошао је водич и испричао нам важне податке о Гимназији у Карловцима, о Бранку Радичивећу, Саборној цркви и Патријаршији. Ученик шестог разреда Игор Дакић прочитао је песму *Ђачки растанак* Бранка Радичевића у дворишту Гимназије. Пили смо воду из фонтане за коју се везује легенда која каже да ако попијеш воду из ње да ћеш се у Сремским Карловцима удати или оженити.

У Новом Саду посетили смо Цркву имена Маријиног у Змај Јовиној улици, коју многи зову само *Катедрала* и која је заиста лепа. Онда је уследио свима омиљени део екскурзије. Отишли смо у Мекдоналдс где су многи од нас наручили разне врсте бургера и друге послastiце.

Морали смо да кренемо кући. Када смо стигли, били смо веома уморни. Ово је била јако добра екскурзија, надамо се да ће и следећа бити таква или још боља.

Младен Штрангар, Адријан Креко (5.а), Алекса Димић, Марин Шомођварац (5.б)

Песма о пролећу

Киша пада,
а ја бих напоље баш сада.

Ја се чудим: Зашто је облак сив,
док ветар дува као да је жив?

Зелена трава мокра је јако,
а иза облака вири сунце жарко.

Лептири весело лете по цвећу,
а младо лишће плеше по дрвећу .

Ана Кустурин 2.6

Ивана Мишковић, 5.а, Орнамент, комбинована техника

**Преглед учешћа и пласмана на
такмичењима у школској 2017/2018.
години**

Општинско такмичење из математике:

- Милица Балаж, 3.б разред – похвалница
- Бруно Плавшић, 4.а разред – 2. место
- Данило Терзић, 4.а разред – похвалница

Стрељаштво, општинско такмичење:

- 1. место – Роберта Богатић, 6.а
- 2. место – Уна Форгић, 6.а
- 3. место – Катарина Ковач, 6.а
- 1. место – екипно пионирке
- 2. место – пионири екипно

Стрељаштво, окружно такмичење:

- 2. место - пионирке

Физика, општинско такмичење:

- Михаел Ибишић, 6.а – 3. место
- Давид Форгић, 6.б – 2. место

Биологија, општинско такмичење:

- Михаел Ибишић, 6.а – 3. место
- Давид Форгић, 6.б – 3. место

Мали фудбал, општинско такмичење:

2. место – девојчице

Књижевна олимпијада, општинско такмичење:

- Ана Ђипанов, 7.а – 2. место

Књижевна олимпијада, окружно такмичење:

- Ана Ђипанов, 7.а – 1. место
- Пласман на републичко такмичење

Међуокружно такмичење - Мушка спортска гимнастика:

- Андреас Петровић, 3.б - 3. место
- Урош Штрангар, 6.а – 3. место
- Игор Дакић, 6.б – 3. место
- Милош Ђин, 3.б – 2. место
- Давид Рожа, 3.а – 2. место
- Ведран Форгић, 3.б – 2. место
- Екипно 1-4.р. – 2. место
- Екипно 5-6.р. – 3. место

Окружно првенство из гимнастике:

- 1. место – екипно
- 1. место – од 1. до 4. разреда – мушка спортска гимнастика

Окружно такмичење из атлетике:

- Валентина Шимунов, 7.а – 2. место – СКОК У ДАЉ
- Љиљана Балаж, 6.а – 2. место – 60 м

Окружно такмичење : физика

- Михаел Ибишић, 6.а – 3. место

Математичко такмичење „Мислиша 2018.“:

1. Борис Плавшић, 3.б – похвалница

Вокално музички фестивал, организација „Виварта Лила“:

- Меланија Мишковић, 3.а – 1.место у категорији трећих разреда
- Балог Самуел, 5.б – 1. место у категорији петих разреда

Петровић Горан, 5.б – 1. место у категорији петих разреда

ЧЕСТИТАМО!

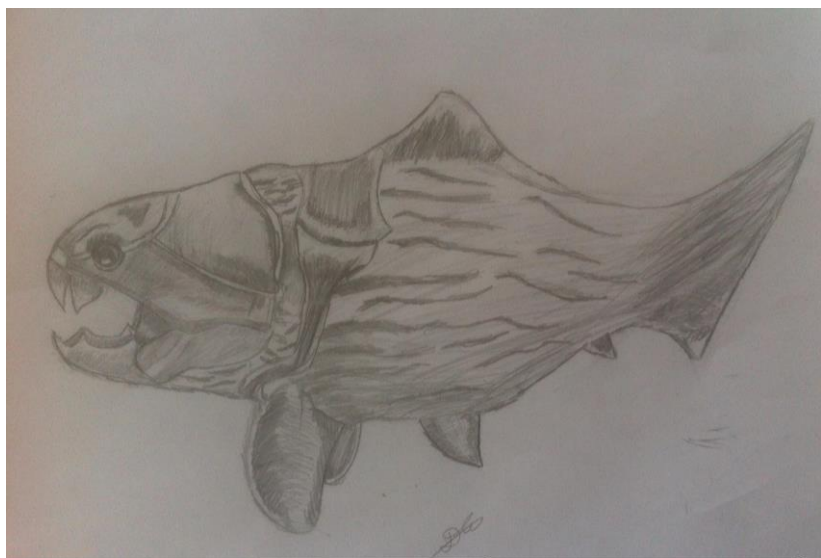
Јелена Кустурин, 7.а

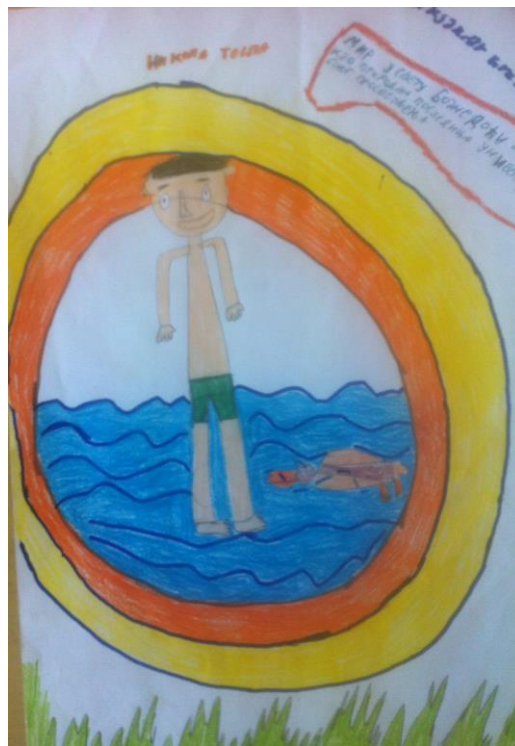
Емилија Штелер, 5.б

Ана Ђипанов, 7.а

Давид Петровић, 5.б

Александар Грујић, 7.б

Уредништво часописа: Никола Везмар (оснивач часописа), Соња Ђорђевић Јоцић (наставница српског језика), Бранко Ђурчић (наставник српског језика), ученици Основне школе 22. октобар у Бачком Моноштору; техничка подршка: Михаел Ибишић и Матео Мрвичин (6.а).